

И тѣзи които раздражаватъ Бога сѣ въ
безопасностъ,
Въ рацѣтъ на които Богъ донося изоби-
лие.

(7) Но попитай сега животнитѣ, и ще ти
научатъ,

И птицитѣ небесни, и ще ти кажатъ;

(8) Или говори на земята, и ще ти научи,
И морскитѣ риби ще ти приваждатъ.

(9) Отъ всички тѣзи кой не разумѣва
Че ржката на Господа е направила това? —

(10) На когото въ ржката е душата на
всичко живо,

И диханието на всяка чововческа
плътъ.

(11) Не испитва ли ухото думитѣ
Както небцето вкушава ястието си?

(12) Мъдростъта е у сѣднинаитѣ,
И разумътъ бива въ дългъ животъ.

(13) Въ Него е мъдростъта и силата:
Той има свѣтъ и разумъ.

(14) Ето, и той събаря, и не се сгражда
вече:

Затваря противъ чововѣа, и нѣма кой
да отвори.

(15) Ето, задръжа водитѣ, и изсъхуватъ:
Пуща ги пакъ, и низвращатъ земята.

(16) Съ него е силата и мъдростъта:
Неговъ е измачениитѣ и измачителитѣ.

(17) Закарва свѣтъницитѣ опашени,
И справи сѣдинитѣ глухави.

(18) Развързва поясътъ на царетѣ,
И опасва чръселата имъ съ влже.

(19) Закарва князюветѣ опашени,
И низвраща крѣпкитѣ.

(20) Огняма думата отъ утѣренитѣ,
И зема умътъ на старѣйшинитѣ.

(21) Излива прѣзрѣние върхъ князюветѣ,
И ослабѣ силата на яжитѣ.

(22) Открива изъ тъмнината дълбокитѣ ра-
боти,

И изважда на видѣло смъртната сѣнка.

(23) Увеличава народитѣ, и погубя ги:

Разширява народитѣ, и стѣснява ги.

(24) Отнима умътъ отъ началницитѣ на
мѣстнатѣ людие,

И прави ги да се скитатъ по непрохо-
дима пустиня:

(25) Пипатъ въ тъмнината безъ видѣлина;
И прави ги да политатъ като пиянѣ.

ГЛАВА 13.

Ето окото ми видѣ всичко:

Ухото ми чу, и разумѣ това.

(2) Коего знаете вий, знай и азъ:
Не съмъ по доленъ отъ васъ.

(3) Но бая ще говорѣ на Всесилнаго,
И желая да влѣжъ въ състязание съ
Бога.

(4) А вий сте измислители на лъжа:
Всинага сте безпозлезни лѣкари.

(5) Дано мликнехте съсѣмъ!
И това щѣше да ви бѣде за мъдростъ.

(6) Чуйте сега състязанието ми,
И дайте взимание въ оправданията на

устнитѣ ми.

(7) За Бога неправедно ли ще говорите?
За него лъст ли ще произносите?

(8) За него лицепритие ли ще направите?
Ще се сѣдите ли за Бога?

(9) Добро ли е да ви изслѣди той?
Или ще можете ли да го излѣжете както
излѣгватъ чововѣа?

(10) Той непрѣмънно ще ви обличи
Ако тайно правите лицепритие.

(11) Величието му не ще ли да ви ужаси?
И страхътъ му не ще ли да падне
върхъ васъ?

(12) Вашитѣ воспоминания сѣ подобия на
пепель:

Твърдитѣ ви сѣ като твърди отъ
калъ.

(13) Млкаяте! оставѣте мя и азъ да гово-
ря;

И нека дойде върхъ мене каквото ще.

е Числа 16; 22. Дан.
5; 23. Дѣян. 17; 28.
ж Гл. 34; 3. Гл. 32; 7.
и Гл. 9; 4. 36; 5. Гл. 11; 10.
и Гл. 22; 22. Огкр.
3; 7. 3 Цар. 8; 35. 17; 1.

и Бит. 7; 11, и др. и
и Ст. 13. 2 Цар. 15; 31.
17; 14, 23. Иса.
19; 12. 1 Кор. 1; 19.
и Гл. 32; 9. 3; 1—3.
и Псал. 107; 40.

Дан. 2; 21. Дан. 2; 22.
10; 26. 1 Кор. 4; 5.
и Псал. 107; 38.
Иса. 9; 3. 26; 15.
и Псал. 107; 4, 40.
и Вгор. 28; 29.
Гл. 5; 14.

и Псал. 107; 27.
и Мат.
и Гл. 12; 3.
и Гл. 23; 3. 31; 35.
и Гл. 6; 21. 16; 2.
и Прит. 17; 28.
и Гл. 17; 5. 32; 21.
36; 4.